

Gazeta Krakowska

Wyd. A. Cena 20 gr

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok V. Kraków, poniedziałek 24 sierpnia 1953 r. Nr 201 (1521)

Komunikat radziecko-niemiecki o rokowaniach między rządem radzieckim a delegacją rządową Niemieckiej Republiki Demokratycznej

MOSKWA

Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat: W dniach od 20—22 sierpnia odbyły się w Moskwie rokowania między rządem radzieckim, a delegacją rządową Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Zestrony radzieckie uczestniczyły w rokowaniach: przewodniczący Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkow, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów i minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow, sekretarz Komitetu Centralnego KPZR N. S. Chruszczow, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów i minister obrony ZSRR N. A. Bulganin, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR L. M. Kaganowicz, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów i minister handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR A. I. Mikojan, przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania ZSRR M. Z. Saburow, minister finansów ZSRR A. G. Zwieriew, wysoki komisarz ZSRR w Niemczech ambasador W. S. Siemionow.

Ze strony Niemieckiej Republiki Demokratycznej uczestniczyli w rokowaniach: premier Niemieckiej Republiki Demokratycznej Otto Grotewohl, wicepremier Walter Ulbricht, wicepremier Otto Nuschke, wicepremier i minister budownictwa dr Lothar Bolz, wicepremier i minister finansów dr Hans Loch, minister gospodarki rolnej i leśnej Hans Reichelt, minister handlu zagranicznego i międzystronowego Kurt Gregor, minister przemysłu hutniczego i górniczego Fritz Selbmann, przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Bruno Leuschner, szef misji dyplomatycznej NRD w Moskwie ambasador Rudolf Appelt, przewodniczący Niemieckich Wolnych Związków Zawodowych Herbert Warnke, przewodniczący Rady Narodowej Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych prof. E. Correns, przewodniczący Rady Centralnej Wolnej Młodzieży

kratycznych i pokojowych Niemiec.

Delegacja rządowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej z zadowoleniem i wdzięcznością przyjęła oświadczenie rządu radzieckiego w sprawie złagodzenia finansowo-gospodarczych zobowiązań Niemiec, związanych z następstwami wojny.

W czasie rokowań strony uzgodniły sprawę podjęcia szeregu kroków politycznych i ekonomicznych, zmierzających do udzielenia pomocy Niemieckiej Republice Demokratycznej w dalszym rozwoju jej gospodarki narodowej i w podniesieniu dobrobytu jej ludności. Wzięto przy tym pod uwagę, że Niemiecka Republika Demokratyczna w ciągu lat ubiegłych sumiennie wywiązywała się ze swych zobowiązań wobec Związku Radzieckiego i że dzięki wysiłkom Niemieckiej siły demokratycznej, Niemiecka Republika Demokratyczna jest ważnym czynnikiem walki o pokój w Europie.

Decyzje rządu radzieckiego przewidują: zaprzestanie pobierania reparacji od Niemieckiej Republiki Demokratycznej, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, bezpłatne przekazanie na własność NRD przedsiębiorstw radzieckich, znajdujących się w Niemczech, obniżenie wydatków NRD, związanych z przebywaniem wojsk radzieckich na terytorium NRD do sumy nie przekraczającej 5 proc. dochodów budżetu państwowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej, zwolnienie NRD od spłaty długów, które powstały po roku 1945 z tytułu okupacyjnych wydatków poza granicami Niemiec, zwolnienie Niemiec od spłaty Związkiowi Radzieckiemu powojennych długów państwowych.

Odnośnie uzgodnionych w związku z tym spraw, strony podpisały protokół, którego tekst ogłosza się poniżej.

W toku rokowań osiągnięto również porozumienie w nie-

których innych sprawach dotyczących zacieśnienia i rozwoju współpracy ekonomicznej, kulturalnej i naukowo-technicznej między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Zawarto w szczególności porozumienie o dostawach towarów w 1953 roku ze Związku Radzieckiego do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, w uzupełnieniu istniejącego układu handlowego na sumę ok. 550 milionów rubli. Dostawy obejmować będą artykuły spożywcze, węgiel kamienny, żelazo walcowane, miedź, ołów, aluminium, bawełnę i inne. Rząd radziecki przyznał Niemieckiej Republice Demokratycznej kredyt w sumie ok. 590 milionów rubli, w tej liczbie 185 milionów rubli w wolnych dewizach. Udziela się kredytu przy oprocentowaniu w wysokości 2 proc. rocznie z tym, że ma być spłacony w ciągu 2 lat, poczynając od 1955 roku.

W związku z inicjatywą wysuniętą przez delegację rządową Niemieckiej Republiki Demokratycznej osiągnięto następujące porozumienie: podjęte zostaną w ustalonym trybie kroki, mające na celu zwolnienie z odbycia dalszej kary niemieckich jeńców wojennych, skazanych za przestępstwa dokonane w czasie wojny, z wyjątkiem osób, które dopuściły się szczególnie ciężkich zbrodni przeciwko pokojowi i ludzkości i które pozostaną dla odbycia kary.

Żądając zacieśnienia i dalszego rozwoju przyjaznych stosunków między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Demokratyczną, która jest ojczyzną narodu niemieckiego o jednolite, pokojowe, demokratyczne państwo, strony postanowiły przekształcić misję dyplomatyczną ZSRR w Berlinie oraz misję dyplomatyczną NRD w Moskwie w ambasady i wymienić ambasadorów.

Protokół

w sprawie zaprzestania pobierania reparacji niemieckich i w sprawie innych środków złagodzenia zobowiązań finansowo-gospodarczych Niemieckiej Republiki Demokratycznej, związanych z następstwami wojny

MOSKWA

Agencja TASS ogłasza tekst protokołu w sprawie zaprzestania pobierania reparacji niemieckich i innych środków złagodzenia zobowiązań finansowo-gospodarczych Niemieckiej Republiki Demokratycznej, związanych z następstwami wojny.

Wychoząc z założenia, że Niemcy wykonały już znaczną część swych zobowiązań finansowo-gospodarczych wobec ZSRR, USA, Anglii i Francji, związanych z następstwami wojny, oraz licząc się z koniecznością ulżenia sytuacji gospodarczej Niemiec, jak również uwzględniając fakt, że rząd radziecki w nocy z 15 sierpnia złożył rządowi USA, Anglii i Francji propozycję, aby znacznie zmniejszyć finansowo-gospodarcze zobowiązania Niemiec wobec czterech mocarstw, związane z następstwami wojny, oraz licząc się z tym, że przyjęcie tych propozycji przez rządy wymienionych mocarstw zachodnich zapewniłoby wykonanie tych postanowień w stosunku do całych Niemiec.

uznać równocześnie, że niezależnie od decyzji, jaką powezmą w tej sprawie rządy USA, Anglii i Francji — wcielenie w życie tych propozycji wobec Niemieckiej Republiki Demokratycznej stanowić będzie dla narodu niemieckiego istotną pomoc nie tylko w dziedzinie gospodarczej, lecz również w stworzeniu warunków koniecznych dla przywrócenia jednolitej Niemiec jako miltującego państwa demokratycznego oraz dla przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami,

rządy Związku Radzieckiego i Niemieckiej Republiki Demokratycznej o-

mówily następujące postanowienia i doszły do porozumienia w sprawie ich wykonania.

I

Rząd radziecki po uzgodnieniu tego z rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (odnośnie jej części reparacji) całkowicie przerywa z dniem 1 stycznia 1954 roku pobieranie od Niemieckiej Republiki Demokratycznej reparacji zarówno w postaci dostaw towarowych jak i w wszelkiej innej postaci.

W ten sposób Niemiecka Republika Demokratyczna zostaje zwolniona z obowiązku spłacenia pozostałej po 1 stycznia 1954 r. sumy reparacji, wynoszącej, zgodnie z oświadczeniem rządu radzieckiego z 15 maja 1950 roku w sprawie zmniejszenia dostaw reparacyjnych Niemiec dla Związku Radzieckiego, — 2.537 milionów dolarów według cen światowych z 1938 roku.

II

Rząd radziecki przekazuje bezpłatnie z dniem 1 stycznia 1954 roku na własność Niemieckiej Republice Demokratycznej znajdujące się w Niemczech 33 zakłady budowy maszyn, chemiczne, metalurgiczne i inne, które przeszły na własność ZSRR w trybie spłat reparacji, ogólnej wartości 2.700 milionów marek.

Dla wykonania tego postanowienia będzie utworzona radziecko-niemiecka komisja mieszana. Równocześnie rząd radziecki zwalnia Niemiecką Republikę Demokratyczną z długów, w wysokości 430 milionów marek, powstałych w związku z odstąpieniem w roku 1952 przez rząd radziecki rządowi NRD 66 radzieckich zakładów przemysłowych w Niemczech.

III

Rząd radziecki zmniejsza wydatki Niemieckiej Republiki Demokratycznej, związane z pobiciem wojsk radzieckich na terytorium Niemieckiej Republiki Demokratycznej w ten sposób, aby suma tych wydatków nie przekraczała rocznie 5 proc. dochodów budżetu państwowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej, a w każdym razie, aby nie przekraczała sumy wydatków okupacyjnych z 1949 r.

Zgodnie z tym wydatki Niemieckiej Republiki Demokratycznej na utrzymanie wojsk radzieckich, znajdujących się w Niemczech, wyniosła w 1954 roku 1.600 milionów marek wobec 1.950 milionów marek w roku 1953 i wobec 2.182 milionów marek w roku 1949.

IV

Rząd radziecki oświadcza, że zwalnia całkowicie Niemiecką Republikę Demokratyczną ze spłaty zadłużenia z tytułu wydatków okupacyjnych poza granicami Niemiec, powstałych po 1945 roku.

W związku z tym rząd radziecki oświadcza również, że Niemcy są zwolnione ze spłaty Związkiowi Radzieckiemu państwowych długów powojennych. Sporządzono w Moskwie 22 sierpnia 1953 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w języku rosyjskim i niemieckim, przy czym oba teksty są jednakowo obowiązujące.

Z upoważnienia rządu

Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

W. MOLOTOW

Z upoważnienia rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej O. GROTEWOHL

Niemiecka Republika Demokratyczna.

Biorąc pod uwagę, że Niemcy zadośćuczynili już w znacznym stopniu swym zobowiązaniom z tytułu odzyskania i że poprawa sytuacji gospodarczej Niemiec leży w interesie ich pokojowego rozwoju, rząd PRL — pragnąc wnieść swój dalszy wkład w dzieło uregulowania problemu niemieckiego w duchu pokojowym i demokratycznym oraz zgodnie z interesami narodu polskiego i wszystkich pokój miltujących narodów — powziął decyzję o zrzeczeniu się z dniem 1 stycznia 1954 r. spłaty odszkodowań na rzecz Polski.

Rząd polski podziela w pełni przekonanie rządu ZSRR, że powzięte decyzje w istotny sposób pomogą narodowi niemieckiemu nie tylko w umocnieniu jego gospodarki, lecz również w stworzeniu niezbędnych warunków dla odbudowy jej jednolitej i powstania zjednoczonego państwa niemieckiego, w czym naród polski jest żywnie zainteresowany.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

WARSZAWA Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wita z pełnym uznaniem decyzję rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie niemieckiej.

Decyzje te zmierzają do zabezpieczenia trwałego pokoju w Europie, do pokrzyżowania imperialistycznych kłownia, usiłujących uczynić z Niemiec zachodnich niebezpieczne ognisko nowej wojny oraz do utworzenia zjednoczonych, demokratycznych i miltujących pokój Niemiec.

Decyzje te mają doniosłe znaczenie dla wszystkich narodów i w szczególności dla narodu polskiego jako sąsiada Niemiec, który wielokrotnie był ofiarą najazdów niemieckiego militarizmu.

Decyzje te umacniają bezpieczeństwo Polski i godzą w zbrodnicze kłownia odwetowców i rewizjonistów neohitlerowskich oraz ich protektorów, wmagając w całych Niemczech siły pokojowe i demokratyczne, których wyrazicielem jest

Przemówienie premiera Niemieckiej Republiki Demokratycznej Otto Grotewohla podczas obiadu na Kremlu

Delegacja rządowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej z głębi serca wyraża gorącą wdzięczność rządowi ZSRR i całemu narodowi radzieckiemu za serdeczne, przyjazne przyjęcie, jak również za wielką życzliwość okazaną naszej delegacji, a tym samym całemu narodowi niemieckiemu.

Dziś wieczorem przedstawił nam obraz, jak to w przeszłości odbywała się samodzielną narodu niemieckiego. Naszym zadaniem jest działać w Niemczech tak, by naród niemiecki nie wkroczył po raz trzeci na drogę zagłady. Oto dlaczego przybyliśmy do Was, do obozu pokoju.

W czasie pobytu rządowej delegacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej rozpatrywaliśmy z rządem ZSRR problemy narodowe mające doniosłe znaczenie dla Niemiec: sprawę zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, nieodzownego zwolnienia w tym celu konferencji pokojowej, sprawę przygotowania pokojowego i demokratycznego rozwiązania zapewnającego jednolite Niemiec drogą ogólnoniemieckich wolnych wyborów po utworzeniu tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego. Do spraw tych należą również propozycje rządu radzieckiego dotyczące ulżenia gospodarczej i finansowej sytuacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej, sytuacji związanej z następstwami wojny i rozbitcia Niemiec. Omówienie tych niezwykle ważnych dla narodu niemieckiego problemów dało wiele pomysłnych wyników. Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej, a wraz z nim wszyscy patrioci niemieccy widzą w decyzjach rządu radzieckiego niezłomne pragnienie przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego.

Fakt, że zaproponowane przez rząd radziecki ulgi dla całych Niemiec zostały niezwłocznie przyznane Niemieckiej Republice Demokratycznej, jest dla całego świata i dla całych Niemiec niezbitym dowodem, iż rząd ZSRR jest zdecydowany osiągnąć ostateczne rozwiązanie problemu niemieckiego. Naród niemiecki widzi w nocy wystosowanej 15 sierpnia przez rząd ZSRR do mocarstw zachodnich konkretną propozycję Związku Radzieckiego pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego na zasadach demokratycznych. Nota ta przepelniała serca wszystkich miltujących pokój Niemców radością i nadzieją, ponieważ wytycza ona realną drogę do przywrócenia jednolitej Niemiec i zbliża decydujący etap zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami. Imperialistyczne, mocarstwa zachodnie — USA, Anglia i Francja — nie przyznają narodowi niemieckiemu prawa do traktatu pokojowego. W tym celu posługują się one jako pretekstem tym, że nie ma rządu ogólnoniemieckiego. Po nocy rządu radzieckiego i po naszych rozmowach pretekst ten stracił wszelki sens.

Uważamy, że propozycja rządu radzieckiego w sprawie utworzenia przez parlamenty Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Republiki Federalnej tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego, oznacza początek rozwiązania problemu niemieckiego, które może być zrealizowane — jak to z tej propozycji wynika — dwoma drogami. Powolywanie się na to, że nie istnieje rząd o-

Wobec powyższego, rząd polski oświadcza, że nie będzie w żaden sposób przeszkadzać w realizacji postanowień, zawartych w protokole, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, i że w pełni popiera i wspiera wszystkie kroki, które rząd radziecki podejmie w celu wykonania tych postanowień.

se niemiecka, wynika, że na każdych stu Niemców urodzonych w roku 1924, dwudziestu pięciu zostało zabitych lub zginięło bez wieści, 31 stało się ciężkimi kalekami, 5 odniosło rany, a 2 straciło zdolność do pracy. Jedno pokolenie młodzieży niemieckiej po drugim ulegało zagładzie lub kalectwu w krwawej laźni wojennej.

W ten sposób historia uczy, że naruszając pokój i bezpieczeństwo krajów europejskich, militarizm niemiecki występował w roli grabarza samego narodu niemieckiego.

Mimo to agresorzy znów usiłują ciągnąć Niemcy po starzej drodze awantur wojennych.

Czyż uczciwi patrioci niemieccy dopuszczą, by milicja izolowała Niemcy zachodnie od miltujących pokój narodów, aby rozpętała wojnę agresywną, która nieuchronnie wywoła wielki gniew narodów, zamieni Niemiec w strefę ognia i zniszczenia i zakończy się straszliwą tragedią narodu niemieckiego? Jeżeli cały naród niemiecki zechce, by kwestia niemiecka została uregulowana drogą pokojową, to żadne siły agresywne, ani zła oceanu ani w Europie, nie zdołają przeszkodzić urzeczywistnieniu tego szlachetnego dążenia. Los Niemiec spoczywa w rękach narodu niemieckiego.

Wiemy, że w imię narodu niemieckiego zachodzą poważne procesy oraz że trzeźwa polityka Niemiec odrzuca drogę wojny, drogę odrodzenia militarysty. Najlepsze siły narodu niemieckiego dążą do zapewnienia Niemcom pokoju i do utworzenia zjednoczonych, pokojowych, demokratycznych Niemiec.

W wykonaniu tego szlachetnego zadania Niemiecka Republika Demokratyczna powołała na jest do odegrania historycznej roli. Miltujące pokój narody słusznie widzą w niej podwalny nowych Niemiec, Niemiec pokoju i pracy, demokracji i postępu.

Właśnie dlatego, że Niemiecka Republika Demokratyczna jest ostoją pokojowych sił całych Niemiec, Związek Radziecki uważa za swój obowiązek udzielanie jej wszechstronnego poparcia i pomocy.

Przed narodem niemieckim otwiera się możliwość rozpoczęcia nowej epoki w swej historii, epoki pokojowego rozwoju i rozkwitu Niemiec. Do takiej przyszłości dążyli najlepsi ludzie Niemiec. Wielki Goethe marzył o tym, by urzecz — w blasku wspaniałej siły wolny kraj, wolny swój naród.

Przed narodem niemieckim otwiera się realna perspektywa współżycia w pokoju z narodami Związku Radzieckiego i Francji, Czechosłowacji i Polski, Anglii i Belgii, współżycia w pokoju ze wszystkimi narodami.

W ciągu długiego okresu czasu militarysty wykorzystywali dla spraw wojny wiele osiągnięć niemieckiej myśli i pracy. W warunkach pokojowego rozwoju naród niemiecki wykorzystają wysoko rozwinięty przemysł, wszystkie osiągnięcia nauki i techniki, wszystkie swe siły twórcze i zdolności dla podniesienia stopnia życiowej ludności, dla postępu swego kraju. Niemcy będą mogły ustanowić ścisłą więź ekonomiczną z pokojowymi państwami, używać niezbędne rynki, przywrócić tradycyjne stosunki handlowe z krajami Europy wschodniej i z innymi państwami. Tylko na tej drodze Niemcy odrodzą się jako wielkie mocarstwo i zajmą należne im miejsce wśród narodów świata.

Nadszedł czas, by zapewnić narodowi niemieckiemu tę możliwość, by otworzył drogę do przywrócenia jego jednolitej narodowej do utworzenia demokratycznych pokojowych Niemiec. Związek Radziecki będzie nadal zdecydowanie dążył do tego, by szybciej odniosła triumf słuszną sprawą pokojowych sił narodu niemieckiego.

Wnoszę toast na cześć przyjaźni narodu radzieckiego i narodu niemieckiego w interesie pokoju na całym świecie, wnoszę toast na cześć rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej i za zdrowie premiera Otto Grotewohla.

Tak więc, wojna stanowiła główną niemiłą treść całego życia Niemiec w ciągu pół wieku.

A jakż jest rezultat? Na miejsce katastrofy narodowej z 1918 roku przysła niewspółmiernie większa katastrofa narodowa 1945 roku.

Prawie 8 milionów Niemców zapłaciło życiem za to, że militariaści narzucili narodowi niemieckiemu swe plany wojenne. A liczba kalek i ranionych jest olbrzymia. Z danych Niemieckiego Związku Inwalidów, przyciężanych przez pra-

Na drodze do nowych zwycięstw w walce o pokojowe rozwiązanie problemów międzynarodowych

Komunikat sekretariatu Światowej Rady Pokoju

PRAGA
Sekretariat Światowej Rady Pokoju opublikował dnia 21 sierpnia następujący komunikat:

Proste i słuszne idee zawarte w apelu Światowej Rady Pokoju z 20 czerwca, zdobyły już serca i umysły setek milionów mężczyzn i kobiet we wszystkich krajach. Idee te wyrażają życzenia narodu niezłomną wolę uregulowania wszystkich spornych spraw międzynarodowych drogą rokowań. Wola narodów przeciwstawia się wpływowym jeszcze siłom, które starają się przeszkodzić rozładowaniu napięcia międzynarodowego oraz podważyć porozumienie lub odsunąć je na przyszłość.

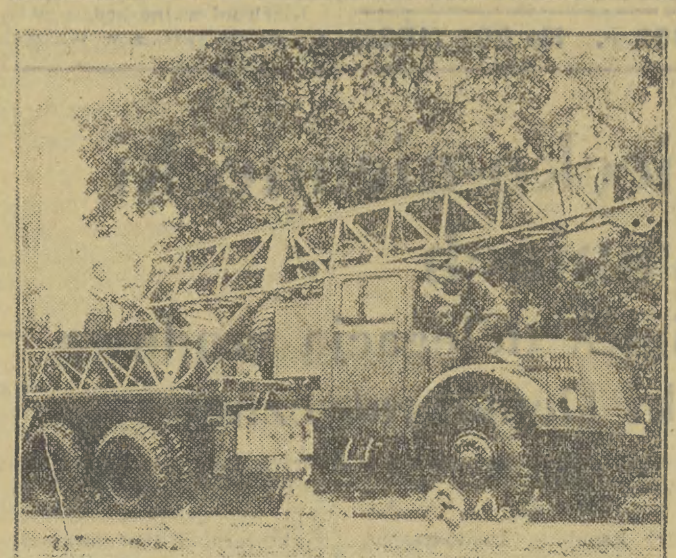
Po zapoznaniu się narodów z uchwałami powziętymi przez Światową Radę Pokoju w Budapeszcie, światowa kampania na rzecz rokowań rozwinęła się we wszystkich krajach.

W Anglii Komitet Obróńców Pokoju wezwał ludność, by domagała się od rządu wyłączenia propozycji w sprawie najbliższego terminu oraz miejsca konferencji wielkich mocarstw na najwyższym szczeblu zgodnie z oświadczeniem premiera Winston Churchill'a, oraz poparcia przez rząd sprawy przyjęcia Chin do ONZ. W różnych częściach kraju zebrano już tysiące podpisów pod tymi żądaniemi. Wiele związków zawodowych i setki lokalnych sekcji partii laburzystowskiej opowiedziało się już za prowadzeniem rokowań między krajami i za osłabieniem napięcia międzynarodowego.

W Indiach odbywa się kampania zbierania podpisów pod apelem Gólnohinduskiej Rady Pokoju. Apel wyzwa rząd, by zaproponował wielkim mocarstwom uregulowanie spornych problemów międzynarodowych drogą rokowań oraz, by wystąpił przeciwko tym, którzy chcą uniemożliwić porozumienie. Apel domaga się również zawarcia układu między Indiami a Pakistanem i wyzwa, aby nie dopuszczono do zakładania oboch baz wojskowych na terytorium tych krajów. Wielkie organizacje chińskie, wybitni działacze, wśród nich wielu deputowanych z ramienia partii Hinduski Kongres Narodowy, apelują o poparcie idei uregulowania problemów międzynarodowych drogą rokowań. Konferencja działaczy kultury i pisarzy, która odbyła się niedawno, wysunęła szereg propozycji w sprawie rozwoju wymiany kulturalnej między narodami.

We Francji odbyła się pod hasłem pokojowych rokowań krajowa konferencja, w której obok delegatów obrońców pokoju, uczestniczyli przedstawiciele licznych organiza-

scuteknej, zorganizowanej akcji, przekształciła się w siłę, która zdoła doprowadzić do nowych zwycięstw w walce o pokojowe rozwiązanie problemów międzynarodowych.

Załoga Fabryki Budowy Maszyn Im. Swiermy w Pradze. Wysozczany (Czechosłowacja) wykonuje na zamówienie Chińskiej Republiki Ludowej obrotowe dźwigi samochodowe. Dźwigi te umieszczone są na platformie Tatra 111 i podnoszą ciężary ok. 4 ton. Na zdjęciu: gotowy dźwig. Fot. CAF

Oświadczenie Francuskiej Partii Komunistycznej w sprawie Maroka

PARYŻ
Francuska Partia Komunistyczna ogłosiła w związku z sytuacją w Maroku deklarację, w której stwierdza m. i.:
Francuska Partia Komunistyczna wyraża pełen oburzenie protest przeciwko zamachowi, jakiego dokonał w Maroku rząd przy pomocy rezydenta generalnego Guillaume'a i jego agenta El Glaoui.
Złożenie z tronu i deportacja sultana Maroka to nowy dowód arbitralnej polityki władz francuskich, które, usiłując zdławić ruch narodowyzwolenny ludu marokańskiego, zdeptyły własne zobowiązania wynikające z układu o protektoracie, nazywanego niegdyś przemocą narodowi marokańskiemu.
Francuska Partia Komunistyczna potępia stanowczo politykę gwałtu i terroru, prowadzoną w interesie garstki wyszyskiwaczy kolonialnych i amerykańskich podżegaczy wojennych, którzy budują w Maroku coraz liczniejsze lotniska i bazy strategiczne.

Strajk pracowników telefonów w USA

NOWY JORK
22 lipca w stanie Indiana rozpoczął się strajk pracowników spółki telefonicznej „Indiana Bell Telephone Company”.
Strajkujący domagają się poprawy warunków pracy.

Z sytuacji strajkowej we Francji

Strajkujący ostro potępiają zdradziecką akcję prawicowców działaczy związków zawodowych

W dziewiętnastym dniu potężnego strajku we Francji przywódcy rozłamowych organizacji Force Ouvriere i chrześcijańskich związków zawodowych dopuścili się jawnej zdrady interesów mas pracujących, prowadzących na bazie jednolitej walce z rządową polityką militarystki i nędzy. Zawarli oni w wyniku tajnych, zakulisowych i separatystycznych — bo bez udziału CGT, skupiającej w swych szeregach znaczną większość mas pracujących — rokowań z rządem „kompromisowe porozumienie”, w celu podjęcia próby rozbicia strajku i podważenia jednolitego strajkującego. Warunki „porozumienia” z rządem dotyczą następujących kategorii pracowników państwowych i samorządowych: kolejarzy, początkowo pracowników gazowni i elektryków oraz prasykłej komunikacji miejskiej.

Władomoci o dywersyjnej akcji rozbijaczy z prawicowców związków zawodowych wywołała głębokie oburzenie i protesty strajkujących. Na terenie całego kraju odbywają się zebrania komitetów jednolitej, na których zapadają rezolucje, wzywające do kontynuowania strajku i potępiające rozłomowe machinacje.

Z depech, jakie nadeszły w sobotę późną nocą, wynika, że coraz więcej członków Force Ouvriere i chrześcijańskich związków zawodowych występuje przeciwko dywersyjnej transakcji prawicowców przywódców rozłamowych organizacji.

Kierownictwo Force Ouvriere i chrześcijańskich związków zawodowych ogłosiło, że „rząd przyrzekł zwołać najwyższą komisję układową zbiorową do 30 września, nie stosować sankcji wobec strajkujących, konsultować się z związkami zawodowymi (komunikat ma na myśli rozłomowe związki zawodowe — przyp. red.) przed wprowadzeniem w życie dekretów, przychylnie rozpatrzeć sprawę minimum płac oraz zachęcić pracodawców do szybkiego zawarcia układów zbiorowych”.

W niedzielę dnia 23 sierpnia trwała w dalszym ciągu walka strajkowa mas pracujących we Francji. Ruch lokomotyw był w całym kraju sparaliżowany. Z różnych miast nadchodziły wiadomości o zebraniach jednościowych komitetów strajkowych, na których zapadają rezolucje potępiające manewry prawicowców związków zawodowych i wzywające do kontynuowania strajku aż do zwycięstwa.

„Humanité-Dimanche” stwierdza: „Jednościowa akcja mas pracujących jest tak potężna i stanowcza, że zmiata i udaremnia wszystkie kolejne manewry rządu oraz rozbijaczy. Flakoski porozumienia, zawarte między prawicowcami związkami zawodowymi a rządem, jest obecnie oczywiste dla każdego. Faktem jest, że apel o podjęcie pracy, rzucony przez rozłamowców, na ogół nie znalazł posłuchu. Zdołał on wprawdzie tu i ówdzie wywołać zamieszanie, lecz wszędzie, gdzie do tego doszło, ludzie prędko szybko zorientowali się w sytuacji i właściwie ocenili manewry rozbijaczy. Pocztowcy, kolejarze, robotnicy gazowni i elektryczni, metra i autobusów — kontynuują strajk, który rozszerza się równocześnie w przemyśle metalurgicznym, w kopalniach, przemyśle budowlanym, tekstylnym, zakładach użytkownicy publicznej itd”.

Agencja Reutersa w korespondencji z Paryża podaje, że rząd Lanla — w obliczu fiaska manewru rozbijaczy z prawicowców związków zawodowych — postanowił zostrzyć reprezentację wobec strajkujących, a zwłaszcza wobec kolejarzy.

Obiad wydany przez G. M. Malenkowa na cześć delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej

MOSKWA
Dnia 22 sierpnia br. przewodniczący Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkow wydal na Kremlu obiad na cześć delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej.
Ze strony niemieckiej na obiedzie obecni byli: premier O. Grotewohl, wicepremier W. Ulbricht, wicepremier O. Nuschke, wicepremier i minister budownictwa L. Bolz, wicepremier i minister finansów H. Loch, minister rolnictwa i leśnictwa H. Reichelt, minister handlu zagranicznego i międzyzwiązkowego K. Gregor, minister przemysłu hutniczego i górnictwa F. Selbmann, minister przemysłu budowy maszyn H. Ziller, przewodniczący Państwowej Komisji Planowania B. Leuschner, szef misji dyplomatycznej NRD w Moskwie ambasador R. Appelt, przewodniczący Zjednoczenia Wolnych Niemieckich Związków Zawodowych H. Warnke, przewodniczący Rady Narodowej Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych E. Correns,

Przyjęcie w misji dyplomatycznej Niemieckiej Republiki Demokratycznej

MOSKWA
22 sierpnia szef misji dyplomatycznej NRD w ZSRR, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny R. Appelt wydal przyjęcie na cześć delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Na przyjęciu obecni byli: przewodniczący Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkow, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow, N. S. Chruszczow, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister obrony ZSRR N. A. Bulganin, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR L. M. Kaganowicz, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR A. I. Mikojan, przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania przy Radzie Ministrów ZSRR M. Z. Saburow, przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej RFSRR M. P. Tarasow, przewodniczący Rady Ministrów RFSRR A. M. Puzanow, ministrowie ZSRR M. G. Pierwuchin, I. F. Tewosjan, S. N. Krugłow, P. A. Judin, K. P. Orłow, D. F. Ustinow, Z. A. Szaszokow, A. F. Tretjakow, przewodniczący Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych N. M. Szwernik, marszałkowie Związku Radzieckiego W. D. Sokolowski, S. M. Budionnyj, mi-

nistrowie oświaty RFSRR I. A. Kairow, wiceministrowie ZSRR A. A. Gromyko, I. G. Kabanow, S. W. Kaffanow, I. G. Bolszakow, I. D. Goicridze, S. A. Borissow, W. N. Stoletow, sekretarz prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. W. Piegow, wysoki komisarz ZSRR w Niemczech ambasador W. S. Siemionow, członek Kolegium Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR G. M. Puszkina, pełnomocnik Ministerstwa Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR w NRD I. F. Siemczastnow, przewodniczący Moskiewskiej Rady Miejskiej M. A. Jasnów, marszałek lotnictwa P. F. Ziegariow, generałowie leitnanci L. I. Biezniew, S. S. Szatłow, K. R. Sinlow oraz przedstawiciele społeczeństwa i prasy, jak również działacze na polu nauki i sztuki.

Z pobytu w Moskwie delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej

MOSKWA
Dnia 22 sierpnia członkowie delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej przyjęci zostali przez kierownika szeregu ministerstw i organizacji społecznych ZSRR i przeprowadzili z nimi rozmowy.

Przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania przy Radzie Ministrów ZSRR — M. Z. Saburow przyjął przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania B. Leuschnera i odbył z nim rozmowę.

Minister przemysłu hutniczego i górnictwa I. F. Tewosjan przyjął ministra przemysłu hutniczego i

Pod silną osłoną wojska i policji szlach Reza Pahlevi powrócił do Iranu

PARYŻ
Agencja France Presse donosi z Teheranu, że 22 sierpnia przybył tam samolotem z Bagdadu szlach Reza Pahlevi. Godzina przybycia szacha była trzymana w ścisłej tajemnicy. Około godz. 11 przed południem lotnisko teherańskie zostało otoczone przez kilka jednostek pancernych, a wzdłuż ulic wiodących z lotniska do pałacu ustawili się szpaler żołnierzy z bagnietami na karabinach.

Przyjęta z okazji święta narodowego Rumunii

WARSZAWA
23 bm. ambasador Rumuńskiej Republiki Ludowej w Warszawie — Nicolae Dinulescu wydal przyjęcie z okazji 9 rocznicy wyzwolenia Rumunii przez bohaterką Armii Radzieckiej.

W przyjęciu wzięli udział członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa i rządu, przedstawiciele władz naczelnych stronnictw politycznych, Wojska Polskiego, organizacji społecznych oraz świata naukowego, kulturalnego i artystycznego.

Obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego.

Przyjęcie odbyło się w bardzo serdecznej atmosferze.

Projekt rezolucji zgłoszony przez delegację ZSRR odpowiada w całej pełni interesom pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego

Dokończenie przemówienia A. Wyszyńskiego na posiedzeniu Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego ONZ

Co prawda, to prawda. Nie może być oczywiście żadnych podstaw, które by przeszkadzały włączeniu w skład konferencji politycznej, zwołanej dla pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej, krajów będących sąsiadami Korei, i do — jak powiedział p. Lodge — mających bezpośrednie interesy w tej sprawie, a oczywiście jest, że przede wszystkim sąsiedzi mają te interesy.

Alle stwierdzając to i jednocześnie negując konieczność zalecenia w imieniu Zgromadzenia Ogólnego udziału w konferencji politycznej innych krajów poza tymi, które uczestniczyły w wojnie, Lodge podcina gałąź, na której opiera się cały projekt wspomnianej rezolucji, jakkolwiek on sam jest jej współautorem. Uwydatnia się zarazem jeszcze bardziej cała nieologiczność propozycji zawartych w projekcie rezolucji.

W ten sposób interpretacja pkt. 60, z którą wystąpił p. Lodge, absolutnie nie da się utrzymać.

O bezpodstawności tej interpretacji, podobnie jak o niezadawalającym charakterze projektu rezolucji zgłoszonego przez 15 delegacji, świadczy również taki fakt, jak wniesienie do tej komisji jeszcze dwóch dodatkowych rezolucji w sprawie składu konferencji. Czym tłumaczy się zgłoszenie tych dwóch projektów? Po co okazały się potrzebne jeszcze te dodatkowe projekty — jeden w imieniu Australii i Nowej Zelandii, a drugi w imieniu czterech krajów wspólnie brytyjskiej? Skoro już 15 państw porozumiało się co do swego zasadniczego stanowiska, zachodzi pytanie, po co okazały się potrzebne jeszcze te dwa projekty? Czemuż to propozycji, które te projekty zawierają, nie można byłoby włączyć do ogólnej rezolucji? Pytanie to jest zupełnie na miejscu, a odpowiedź jest zu-

pełnie jasna: Te dwie rezolucje okazały się potrzebne po to, aby stworzyć pozory pewnej jednolitej w sprawie zasadniczej rezolucji, podczas gdy w istocie rzeczy tej jednolite wśród 15 delegacji nie ma, a — jak wspomnieliśmy — do tego też co najmniej cztery delegacje zajmują inne stanowisko.

Te dwie rezolucje, jak również wystąpienie delegata Wielkiej Brytanii p. Loyda, wystąpienie przedstawiciela Francji p. Schumana, dzisiejsze wystąpienie przedstawiciela Kanady — to jedynie dowody, że projekt rezolucji 15 krajów z USA na cele nie może stanowić podstawy do rozwiązania kwestii składu konferencji. Co się zaś tyczy stanowiska krajów odgrzywiających kierownictwa rolę w tej grupie 15 delegacji, to wyjdzie mi się, że można je scharakteryzować przysłowiem niemieckim: „usiluje — wyprzeć futro, nie zamoczyćwszy go”.

Słusznie powiedział wczoraj p. Schuman, przedstawiciel Francji, że sformułowana zażalenie zawartych w pkt. 60 nie należy interpretować zbyt dosłownie, i że konferencja polityczna nie powinna bynajmniej składać się z dwóch przeciwstawnych obozów. Na takim samym stanowisku, o ile można sądzić z oświadczenia p. Loyda, stoi również delegacja angielska, chociaż delegacja ta, podobnie jak francuska, jest współautorem projektu rezolucji 15 krajów, który bierze za punkt wyjścia zupełnie odmienną zasadę, co się tyczy Związku Radzieckiego, to nasza delegacja jest stanowczo przekonana, że konferencja polityczna może mieć powołanie jedynie w tym wypadku, jeżeli zostanie skonstruowana w myśl zasady „okrągłego stołu”. Uważamy, że konferencja odniesie sukces jedynie wtedy, jeżeli skonstruowana będzie w myśl zasady „okrągłego stołu”, jeżeli

Kropki nad i...

Złodziej po amerykańsku
Amerykańskie władze okupacyjne zachodniego Berlina rekwirowały jeden buldózek po drugim. Ostatnio wyprzeżono z mieszkańca ślusarza Gerpera. Domek jego był jednak tak maleńki, że nikt z amerykańskich oficerów nie chciał w nim zamieszkać. Przez długie miesiące patrolował ślusarz, jak niszczycze jego domytek. Wreszcie któregoś dnia uszedł do swego mieszkania i wziął stamtąd stojącą lampę oraz jedną z ulubionych książek. Amerykański sąd wojenny skazał Gerpera na więzienie za... kradzież.

Na zachodzie bez zmian

Nie można twierdzić, że NSDAP została zdelegatyzowana. Po prostu z chwila rozkładu III Rzeszy gdzieś się zapodziała. Tak! Zapodziała się, aby w kilka lat później na terenie Niemiec zachodnich przybrać inną nazwę (Deutsches Reichspartei), ale z dawnym składem bonzów, brnatych konsul i wypróbowanym programem.

Otóż ta stara partia o odwiecznej nazwie ogłosiła w Hamnoverze, że na swych kandydatów do zbliżających się wyborów samorządowych wysunęła m.

rykańskie władze w Niemczech?

Sytuacja w Maroku

PARYŻ
Agencja France Presse donosi, że 20 sierpnia sultan Maroka Sidi Mohammed V został wraz z dwoma synami deportowany na Korsykę.

21 sierpnia nowym sultanem Maroka został proklamowany w Rabacie — Mulay Arafa.

LONDYN

Z Kairu donoszą, że zwołanej przez kierownictwo organizacji „Bracia muzułmańscy” konferencji, w której wzięli udział przedstawiciele wielu innych organizacji muzułmańskich, postanowiono uznać za najbliższych dniach demonstrację na znak protestu przeciwko postępowaniu imperialistów francuskich w Maroku.

Ukazał się nr 8/50 „NOWYCH DRÓG”

TREŚĆ:

ROLESŁAW BIERUT: Chwała wielkiej partii. Artykuł wstępny: O przycięciu nauk płynących z 50-lecia KPZR.

WITOLD JAROSIŃSKI: O walny posług naszego szklanictwa. **JAN GRUDZIŃSKI:** Wzrost troski o rozwój drobnej wytwórczości. **M. JAGIELSKI, J. RASIŃSKI:** W walce o wzrost produkcji rolnej.

JERZY KOWALEWSKI: Nowy kurs — ofensywa sił pokoju w NRD.

F. JAKOWLEW: Kolegialność — naczelną zasadą kierownictwa partyjnego.

Z ŻYCIA PARTII

WLADYSŁAW MATWIN: Nasza siła — w twórczej działalności mas (z zagadnień pracy organizacyjnej partyjnej).

JAN KOWARZ: Z doświadczeń pracy organizacyjnej partyjnych wśród młodzieży robotniczej.

RECENZJE I BIBLIOGRAFIA

HENRYK MARKIEWICZ: Dwa powieści o Wrześniu. **J. R.** Przeobrażenia wsi polskiej.

Piękne podarki dla uczestników III Światowego Kongresu Studentów

Studenci polscy, którzy gościć będą uczestników III Światowego Kongresu Studentów w Warszawie, przygotowali dla swych zagranicznych kolegów wiele pięknych podarków. Podarki, będące wyrazem przyjaźni łączącej młodzież naszego kraju z walczącą o pokój młodzieżą świata, w większości obrazują osiągnięcia i zdobycze Polski Ludowej, życie studentów i całego narodu polskiego oraz jego bogatą kulturę.

Wiele upominków przygotowali studenci łódzkich wyższych uczelni. M. in. słuchacze Uniwersytetu Łódzkiego oraz Państwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Łodzi wykonali albumy ze zdjęciami ilustrującymi warunki nauki i życia, jakie stworzyła im władza ludowa.

Tematem albumu wykonanego przez studentów Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu dla kolegów z Francji i Ameryki są poszczególne fragmenty naszej Konstytucji, zapewniające młodzieży polskiej prawo do

pracy, nauki i wypoczynku. W Akademii Sztuk Plastycznych w Warszawie prawie każdy słuchacz tej uczelni przyniósł jedną ze swych prac jako upominek dla studentów zagranicznych. — Wśród podarków warszawskiej ASP znajdują się obrazy, rzeźby, prace graficzne, ozdoby z metalu i drzewa oraz tkaniny artystyczne. Album polskich strojów ludowych to upominek Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego.

Augustyn Bloch, student Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Warszawie, jako podarek dla swych kolegów z zagranicy skomponował uwerturę poświęconą Kongresowi. Pieśni na temat Kongresu skomponowali również i inni słuchacze wyższych szkół muzycznych.

Wiele podarków dla studentów zagranicznych mieć będzie charakter pomocy naukowych. Wśród nich należy wymienić wykonane przez studentów Akademii Medycznej we Wrocławiu preparaty anatomiczne.

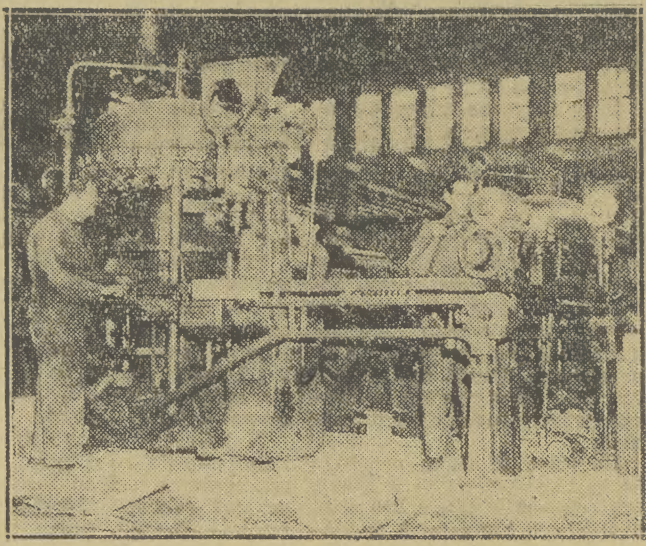
Przygotowania do obchodów

ku czci Jana Ostroroga w Wielkopolsce

W ramach obchodów poświęconych uczczeniu złotych twórców i mężów stanu polskiego Odrodzenia, trwają w Wielkopolsce intensywne przygotowania do uczczenia pamięci jednego z najbardziej postępowych polskich mężów stanu XV wieku — Jana Ostroroga.

We wrześniu, w miejscowości rodzinnej Ostroroga, miasteczku Ostroróg, w pow. szamotulskim, odbędą się uroczystości, podczas których odsłonięty zostanie pomnik ku czci wielkiego Polaka.

Wielki browar powstaje w Warszawie

Browar warszawski zniszczony w 80 procentach w czasie działań wojennych zatrudniał przed wojną 7.500 pracowników. Obecnie, przy zwiększonej produkcji, zatrudnionych będzie jedynie kilkaset osób. Browar wyposażony będzie w najnowocześniejsze urządzenia. Procesy produkcji będą zmechanizowane, a w niektórych działach wprowadzona będzie pełna automatyzacja produkcji. W piwnicach, gdzie piwo po fermentacji „leżakuje” w niskiej temperaturze zastosowany będzie nowoczesny system chłodzenia zimnym powietrzem. Przy budowie zakładu wielką uwagę zwrócono na zapewnienie robotnikom dobrych warunków pracy, na należyte zabezpieczenie ich przed chorobami zawodowymi. Na zdjęciu: przy montażu nowoczesnych maszyn rozlewniczych pracują ekipy monterów czechosłowackich: Jan Pinc, Karel Kubicka, Jaroslav Plichaty i Karel Wawrausk.

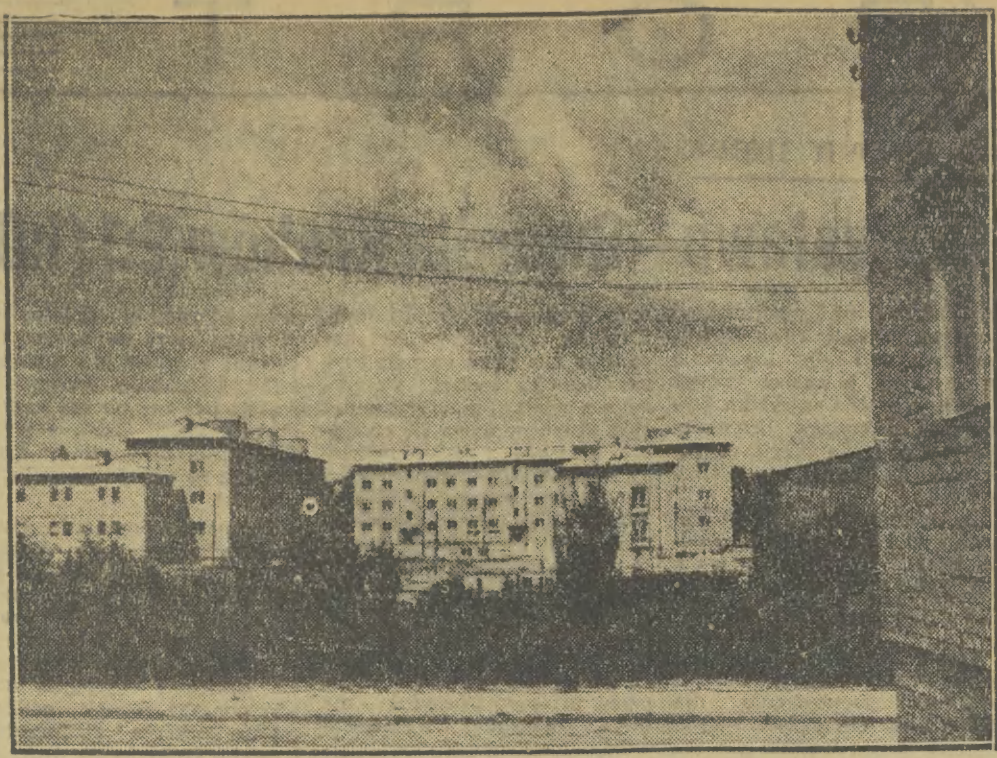
Przeglądając referaty, sprawozdania, oceny, opracowywane przez egzekutywy organizacji partyjnych, przy omawianiu braków i niedociągnięć natrafimy często na takie zdanie: „...braki te są wynikiem niedostatecznej pracy politycznej”, albo „...brak pracy politycznej spowodował takie i inne niedociągnięcia lub błędy”. Nie zawsze jednak sekretarze i członkowie egzekutywy — a więc aktywni partyjni — potrafia jasno powiedzieć, co to jest praca polityczna i na czym właściwie ona polega. Jakże często również samo słowo „polityka” utożsamiają z towarzysze tylko z jakimś posunięciem dyplomatycznym, z wystąpieniem na sesji ONZ, a więc tylko z wydarzeniami na arenie międzynarodowej.

Cóż należy rozumieć pod słowem „polityka”? Polityka — to walka klasowa, tak na arenie międzynarodowej, jak i wewnątrz kraju. Walkę tę prowadzi klasa robotnicza pod kierownictwem partii, w oparciu o swych sojuszników, z wrogiem klasowym — z resztkami klas wyzyskujących i obcymi agenturami. Jest to zaciekła walka tocząca się na wszystkich odcinkach frontu ekonomicznego i ideologicznego, walka o zbudowanie nowego, sprawiedli-

wego ustroju społecznego — socjalizmu, walka o przebudowanie świadomości człowieka.

A więc partia nasza, kierując walką mas ludowych, prowadzi politykę, która ma na celu zapewnienie zwycięskiego budownictwa socjalizmu w Polsce, tworzenie coraz korzystniejszego układu sił w kraju, a tym samym i w skali światowej. Aby ta polityka partii wcieliła w życie, potrzebna jest codzienna praca — praca polityczna. Wszelka działalność ogniu partyjnych i każdego członka partii, która w ostatecznym rachunku przyczynia się do umocnienia sił walczących o socjalizm i do osłabienia sił wroga klasowego — jest działalnością polityczną.

Ważny dla przykładu jakas organizacja partyjna. — Mówimy, że jest ona kierownikiem politycznym, a więc prowadzi pracę polityczną na terenie danego zakładu, instytucji czy gromady. Przed wszystkim realizuje ona uchwały partii, które są podporządkowane ostatecznemu celowi — wygraniam wielkiej bitwy klasowej, walki o socjalizm. Bo jeśli uchwała mówi np. o wzroście i regulowaniu składu partii, to ma na celu podniesienie roli i autoritetu partii, wzmocnienie jej siły kierowniczej w tej

Wystawa fotografiki w Stalinogrodzie

Dużym zainteresowaniem mieszkańców Stalinogrodu cieszy się Okręgowa Wystawa Fotografiki, otwarta w sali Centralnego Biura Wystaw Artystycznych staraniem Związku Polskich Artystów Fotografików. Na wystawie zgromadzono ponad 80 prac fotografików śląskich.

Uwagę zwiedzających zwracają m. in. prace Haliny Idziakowej ze Stalinogrodu, a zwłaszcza fotogram pt. „Murarskie śniadanie”.

Stosunkowo dużo znajdują na wystawie fotografików, przedstawiających

młodzież w jej pracy zawodowej i społecznej, jak np. „Młodzi konstruktorzy” — Karola Laha z Bielska, „Młodzieżowa Brygada przy pracy” — Leonarda Idziaka ze Stalinogrodu, „Zetelnowy poranek” — Adama Bogusza z Ligoty i prace pt. „Nowe pokolenie” — Kazimierza Śląskich z Bytomia.

Na wystawie znajdują się również fotografie kraj- obrazowe. Na szczególne podkreślenie zasługuje przede wszystkim starannie i przejrzyście wykonane „Zimowy poranek” — Eugeniusza Nagierowicza z Opola.

Bezwartościowa serwatka zmienia się w cukier mlekowy — cenny surowiec w przemyśle farmaceutycznym

Specjalne cysterny-termosy z całej Polski, a szczególnie woj. olsztyńskiego i poznańskiego,

przywiozą do Dzierżonowa na Dolnym Śląsku bezwartościowy do niedawna odpad przetwórstwa mlekowego — serwatka. W Dzierżonowskiej Wytwórni Cukru Mlekowego zmienia się ona w laktozę — cukier mlekowy, który stanowi cenny surowiec w przemyśle farmaceutycznym. Cukier mlekowy służy m. in. do produkcji witaminy B, wartościowych pożywek dla dzieci, wielu środków naskorowych itp.

Ostatnio trójka nowatorów, składająca się z kierownika wytwórni Władysława Majetnego, jego żony, laborantki Anny Majetnej i chemika z cukrowni w Lagiewnikach Jerzego Krachela, opracowała metodę otrzymywania cukru mlekowego z resztek niewykrystalizowanej masy. Zastosowanie tej metody pozwoli wytwórni wykorzystać w pełni nowy surowiec do produkcji, co znacznie obniży koszty wytwarzania cukru mlekowego.

40 tys. osób dziennie przewozi kolej elektryczna Gdańsk-Gdynia

Wybudowana na 75 dni przed terminem jedna z wielu inwestycji komunalnych Planu 6-letniego na Wybrzeżu — kolej elektryczna łącząca miasta portowe Gdańsk i Gdynię przewozi codziennie 78 pociągami przeciętnie 40 tys. osób.

Kolej elektryczna kursująca z Gdańska do Gdyni co 20 minut przebywa tę odległość w ciągu 36 minut, zatrzymując się na 12 stacjach i przystankach. Te same odległości pociąg parowy przebywa w ciągu 50 minut, a autobus w ciągu jednej godziny.

Po oddaniu do eksploatacji kolei elektrycznej na odcinku Gdańsk-Gdynia, prowadzone są roboty mające na celu przedłużenie kolei do Gdyni-Portu dla udogodnienia dojazdu do pracy robotnikom stoczni im. Komuny Paryskiej i pracowników Portu. Ostatnio wybudowano m. in. nowy budynek stacyjny Gdynia-Port.

Pierwszy w Polsce most kablobetonowy

Równoległe z budową huty im. Bolesława Bieruty w Czeszowie, powstaje osiedle mieszkalne dla pracowników huty. Część nowoczesnego osiedla została już oddana do użytku hutników. Na zdjęciu: fragmenty osiedla. CAF — fot. Kondracki

Pierwszy w Polsce most kablobetonowy

Oddany został ostatnio do użytku pierwszy w Polsce most nowej konstrukcji, zbudowany z betonu kablobetonowego. Zamiast normalnego żelaza zbrojenie, do budowy tego mostu użyto sprężonych strun stalowych (kable). Most kablobetonowy daje — w stosunku do mostu żelazobetonowego o tej samej rozpiętości — oszczędność stali — ok. 70 proc. i betonu — ok. 40 proc. oraz pozwala na zmniejszenie wysokości konstrukcji nośnej mostu. Koszty budowy mostów kablobetonowych są znacznie niższe od kosztów mostów żelazobetonowych.

Pierwszy doświadczalny most kablobetonowy został wykonany przez inżynierów, techników i robotników przedsiębiorstwa robót mostowych na podstawie projektu sporządzonego przez Instytut Techniki Drogowo-Lotniskowej i Prefabrykacji Politechniki Warszawskiej.

Naukowcy poznańscy opracowali metodę produkcji wosku z kurzu lnianego

Naukowcy Instytutu Włóknien Ekokowych w Poznaniu od 1951 r. prowadzili badania nad uzyskaniem wosku z tzw. kurzu lnianego powstającego przy przeróbce stomy lnianej. Badania wykazały, że kurz lniany uważany dotychczas za bezużyteczny zawiera od 5 do 20 proc. wosku.

Praca naukowców dała pozytywne rezultaty. Po zastosowaniu właściwych rozpuszczalników dla uzyskania wosku, pracownicy Instytutu sporządzili projekty urządzeń, które pozwolą w roszniach na produkcji wosku z kurzu lnianego. Produkcja ta przyniesie gospodarce narodowej duże oszczędności, bowiem wosk sprządza się z zagranicy.

Współzawodnictwo — ważna forma mobilizacji wsi

Codziennie padają w naszej prasie nazwy gromad przedterminowo realizujących swe zobowiązania. Zmienia się stale lokata współzawodniczących z sobą wsi — wykazują to tablice współzawodnictwa przy Prezydium GRN i punktach skupu.

Liczy kwintali zboża czy mięsa

dostarczonego przed terminem wyrażają świadomy udział pracujących chłopów w realizacji zadań, jakie stawiają przed nimi wymogi Planu 6-letniego. Przykładem przodujących chłopów Kłya, Biegonic, Okocimia i innych pociągają za sobą prawie 85.000 chłopów naszego województwa. Do pracy i walki poprzez współzawodnictwo o wyższą jakość i ilość produkcji rolnej i hodowlanej stanęło w Krakowskim 1.327 gromad.

W Bocheńskim współzawodniczą właścicieli wszystkich gromad. Ale przyglądnijmy się głębiej jego treści; nie trudno stwierdzić, że zostało ono zwołane i sproszone do ubocznych zagadnień. W dziedzinie np. terminowej i pełnoplanowej dostawy żywności współzawodniczy tu ani jedna gromada. Nieproporcjonalnie niska jest ilość gromad współzawodniczących o terminowej dostawie zboża i mleka. (W dostawach mleka współzawodniczy zaledwie 1 gromada). Wynika to niewątpliwie stąd, że słabo, formalnie tylko, pracują gminne i powiatowe komisje współzawodniczące.

Nie przejmowano się także i w Młeczkowskim o umiejscowienie inicjatywy współzawodniczących chłopów. A przede wszystkim źle pracowano z gromadami, nie przedstawiano chłopom głębokiej treści współzawodniczącego, obejmującego całe bogactwo form i podnoszącego świadomość chłopów. I tu również, w tym wysoko towarowym powiecie, nie bierze udziału ani jedna gromada we współzawodnictwie w dostawach mięsa, kontraktacji żywności i innych. Zlekceważone zostały również takie szerokie możliwości walki o wyższą wydajność z niej, o zapewnienie bazy paszowej, jak współzawodnictwo w budowie silosów, robieniu kiszzonek, wapniowaniu gleby, melioracji i innych.

A w Dąbrowie Tarnowskiej... Chłopi współzawodniczą, ale nie wiedzą o tym nawet niektórzy członkowie powiatowej komisji współzawodniczącej. Weźmy dla przykładu PZGS. Nie orientują się tam towarzysze, że w powiecie współzawodniczy

42 gromady o przedterminowo i pełnoplanowo wykonane kontraktacji roślin przemysłowych. Nie wiedzą, bowiem nie interesują się istnieniem powiatowej i gminnych komisji współzawodniczących, pomimo że „delegowali do nich swoich przedstawicieli”.

Jakże odniosło skutek owo „delegowanie” przedstawicieli do powiatowej komisji współzawodniczącej? A no zwyczajny — delegat nie brał udziału w pracy i posiedzeniach komisji. Chłopi dawno rozpoczęli i w większości wypadków zakończyli kontraktację rzepakową, a PZGS urządził ze swymi pracownikami konferencje na temat „jakby tu zabrać się do kontraktacji rzepaku, żeby plan wykonać, a chłopcy nie widzieli”.

Przytoczone tu przykłady wykazują wyraźnie częste jęszcze wypadki niedoceniań współzawodniczącego jako jednej z form mobilizacji wsi do wypełnienia stojących przed nią zadań. Nie doceniają tej formy walki o realizację swych planów przede wszystkim poszczególne centrale i instytucje pracujące na wsi. Nie dopatrują się one, — jak to często spotykamy w terenowych oddziałach byłej Centrali Mięsarnej, niektórych placówkach przedsiębiorstwa skupu surowców włókienniczych, delegatów Ministerstwa Skupu i innych, potrzeby współzawodniczącego z Związkiem Samopomocy Chłopskiej i radami narodowymi. Sprawa współzawodniczącego na wsi uważana jest niekiedy przez wymienione instytucje jako niepotrzebne obciążenie, którym zajmować się powinna jedynie organizacja ZSCh. Stąd też wynika ich lekceważący stosunek do udziału w komisjach współzawodniczących i pracy kontrolnej w gromadzie.

Te właśnie zagadnienia były przedmiotem obrad ostatniego posiedzenia wojewódzkiej komisji współzawodniczącego.

T. LEŚNIAK

W Związku Radzieckim wielkim pietyzmem otoczona jest pamięć Lwa Tołstoja. Na zdjęciu: uczniowie szkoły w Gawrilowce z wizytą u szanowanego pedagoga i filozofa, który dobrze pamięta Lwa Tołstoja. Fot. CAF

Rozmawiamy z sekretarzami organizacji partyjnych

Co to jest praca polityczna

walce. Gdy organizacja partyjna w zakładzie produkcyjnym walczy o bezawaryjną pracę, o rozwój współzawodniczącego i nowatorstwa, o wykonanie planu, to jednocześnie realizuje politykę partii, wytkniętą w założeniach naszego Planu 6-letniego. Gdy organizacja partyjna na wsi pracuje nad założeniem spółdzielni produkcyjnej, gdy czuwa nad realizacją pomocy sąsiedzkiej, pielęgnuje kumoterskie stosunki w GS, analizuje pracę GRN czy GOM — to znaczy, że umienia pożyte pracującego chłopstwa w walce klasowej z kułaczem i jego wpływami.

Organizacja partyjna to zasadniczo ogniowo partii, które realizuje jej politykę w praktycznym życiu codziennym. Często jednak organizacje partyjne w krzątaniu posiedzeń, w różnych papierkach — gubią się. Sekretarze czy członkowie egzekutywy zatapiają w ciągu dnia dziesiątki różnych drobnych spraw, rozpatrują nieraz i poważne problemy z terenu swojej pracy i nieraz zapominają przy tym o zasadniczych celach naszej poli-

tyki — a więc stają się praktykami, pozbawionymi perspektyw. Słowo „praktyk” nie oznacza bynajmniej kogoś godnego napiętnowania. Aktywiści partyjni, znający dobrze teren swojej działalności, powinni być dobrym praktykiem, ale nie wąskim praktykiem. Powinien być przede wszystkim, kim dobrym politykiem o szerokiej perspektywie, orientującym się w układzie sił na terenie jego działalności, rozumiejącym sens polityczny zachodzących wydarzeń. Nie chodzi również o to, by nie widzieć różnych drobnych spraw, które — jakby się pozorne wydawało — nie pasują do słowa „polityka”. Przeciwnie — wszystkie najdrobniejsze sprawy są ważne, chodzi jednak o to, by je rozpatrywać z punktu widzenia interesów narodu, państwa i partii, a więc z politycznego. Bo „polityka” — uczy Lenin — zaczyna się tam, gdzie chodzi o interesy milionów”.

Jest jeszcze wielu sekretarzy i członków egzekutywy organizacji partyjnych, którzy uważają, że jeśli podejmują dużo uchwał, dają

mnostwo poleceń, to prowadzą dobrą robotę polityczną. Ale podjęcie uchwały nie jest jeszcze celem samym w sobie, uchwała to dopiero wytyczna działania. W ślad za uchwałą trzeba nakreślić system posunięć, które zapewnią jej realizację — będzie to praca organizacyjna. Następnie trzeba, aby egzekutywa doprowadziła uchwałę do świadomości bezpośrednich wykonawców i uzyskała ich pełne zrozumienie i poparcie — i to będzie praca polityczna.

Partia nasza dlatego osiąga zwycięstwa, że wznosi swą linię polityczną pracą organizacyjną i że mobilizuje szerokie masy pracujących do realizacji wytycznych zadań. Nie ma w partii takich akcji, przedsięwzięć i planów, które można byłoby urzeczywistnić bez udziału szerokich mas pracujących. I dlatego sprawą najważniejszą jest praca polityczna z ludźmi, — a więc wychowanie mas metodą przekonywania. Bo im lepiej masy rozumieją zadania, które mają wykonać, tym szybciej i większe sukcesy osiągniemy, tym le-

wykorzystania — tak, aby na każdym odcinku pracy ideologicznej znajdowali się ludzie wytrwali, uczciwi, nieprzejednani wobec braków. Rozmieszczenie kadr w zależności od podstawowych zadań partii na danym etapie to ważny odcinek pracy politycznej.

Aby móc kierować walką trzeba orientować się w roztępieniu sił przeciwnika, trzeba umieć prawidłowo ocenić je, poznać środki i metody działalności wroga klasowego. Osiągnąć to można przez doświadczenia politycznej pracy i przez nieustanne podnoszenie poziomu ideologicznego, a więc pracę polityczną nad sobą. Poznanie teorii rewolucyjnej i historii partii, rozszerzenie swego horyzontu ideologicznego i kulturalnego poprzez szkolenie partyjne, poprzez czytanie dzieł klasyków marksizmu i literatury pięknej, bieżące czytanie prasy itd. — jest warunkiem wzrostu świadomości politycznej. Trzeba opanować leninizm, czerpać z bogatego doświadczenia politycznego KPZR, nagromadzonego w ciągu pół wieku jej istnienia — bo nie może być działacza politycznego i działalności politycznej w ogóle bez kierowa-

nia się w codziennym życiu nauką marksistowsko-leninowską, polityką partii.

Słuszne więc są słowa mówiące o tym, że wszelkie braki w pracy organizacji partyjnych są wynikiem niedostatecznej pracy politycznej, bo organizacja partyjna bez pracy politycznej przepadła się w komórkę administracyjną, a tą drogą nie można uzyskać poparcia mas dla stanowiska partii w poszczególnych sprawach — a więc nie można realizować polityki partii.

Walka klasowa prowadzona przez klasę robotniczą pod kierownictwem partii wymaga skupienia wokół partii jak najszerokich mas ludu pracującego, aby przeciwnieki wyjątkiem masowego sensu i znaczenia każdego kroku władzy ludowej i partii, uzyskać poparcie mas i gotowość do zdecydowanej walki z wrogiem, walki o socjalizm.

Praca polityczna w masach i praca polityczna wśród kadr partyjnych to są dwa zasadnicze elementy konieczne dla zapewnienia realizacji linii partii, jej polityki klasowej, będącej podstawą naszego ustroju.

J. A.

S P O R T

Wyjazd sztangistów ZSRR na mistrzostwa świata

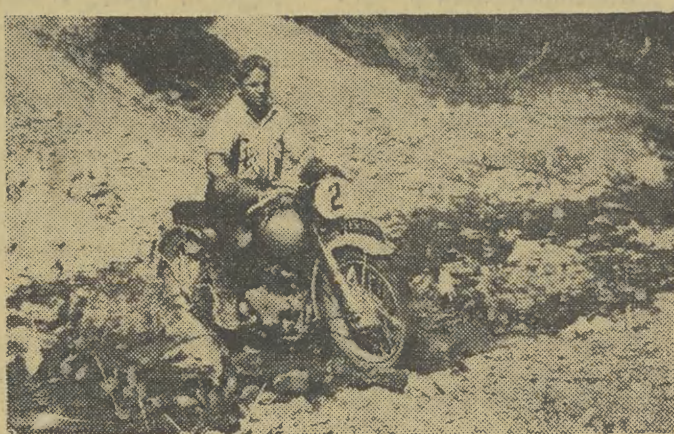
MOSKWA. Z Moskwy wyjechała do Sztokholmu ekipa sztangistów radzieckich, która weźmie udział w mistrzostwach świata...

Bramkarz gości wygrywa mecz Ruda Hvezda Bratysława - Gwardia Kraków 2:1 (1:0)

Gdy miało się rozpocząć uroczyste otwarcie II Centralnej Spartakiady ZS Gwardia padająca od dwóch dni deszcz zamienił się w śnieg...

I tym razem deszcz towarzyszył Raidowi Tatrzańskiemu

I etap przerzedził silnie szeregi uczestników XI Raidu Tatrzańskiego. Defekty, będące wynikiem niewłaściwego przygotowania maszyn...

XI Raid Tatrzański zakończył się w niedzielę. I tym razem zawodnicy mieli dobrą okazję do pokonania licznego zbieranego...

Sierpień 24 = Co? Gdzie? Kiedy? Poniedziałek

Teatry: SATYRYKOWY: „Zadry i kady”, godz. 19.15. MŁODEGO WIDZA: „Dwie bliźnięta”, godz. 19.30. BARBAKAN: „Awantury w Oblogi”, godz. 19.30. Kina: APOLLO - wieczorne...

Zła passa przełamana Ognio Kraków - Budowlani Chorzów 4:0 (1:0)

No, nareszcie nasze Ognio zagrało - mówili zwolennicy drużyny krakowskiej, wracając po meczu do domu. I rzeczywiście tak było w niedzielę...

158 km długości prowadziła ze Szczawnicy przez Niedzicę, w której znajdują się formacje...

CWKS mistrzem Polski w piłce wodnej

W dniu 22 bm. na pływalni CWKS w Warszawie zakończyły się trzydniowe rozgrywki o mistrzostwo Polski w piłce wodnej...

Plenum ZD ZMP - Krowodrza, ZD ZMP-Grzegórzki i ZD ZMP-Zwierzyniec

Zarząd Dzielnicy ZMP - Krowodrza zawiadamia wszystkich przewodniczących i aktyw, że w dniu dzisiejszym...

VII zwyczajna sesja Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie

VII zwyczajna sesja Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie odbędzie się we wtorek, dnia 25 sierpnia br. o godz. 9 w sali obrad Miejskiej Rady Narodowej...

Porządek obrad obejmuje sprawozdanie z wykonania planu gospodarczego miasta za I półrocze 1953 r. i sprawozdanie z wykonania budżetu za rok 1952...

KRAKOWSKA DRUKARNIA PRASOWA KRAKÓW, WIELOPOLE 1. M-4-16217

Nie chcemy już słyszeć „sędzia łąkosz“

KONTAKT Z DRUŻYNAMI Sędzia piłkarski powinien kochać swój trudny, lecz zaszczytny obowiązek. Obowiązkiem jest przede wszystkim...

Zakończenie Raidu Tatrzańskie

W Raidzie Tatrzańskim, zakończonym w niedzielę, zwyciężyli (po nazwisku podajemy) główne punkty karne, a w nawiasie pomocnicze punkty...

NOTATNIK PARTYJNY

UWAGA, GRZEGÓRZKI! Komitet Dzielnicy PZPR Grzegórzki zawiadamia, że w dniu 24 sierpnia 1953 roku o godzinie 14 odbędzie się seminarium dla sekretarzy podst. org. part. przewodniczących ZMP i przewodniczących rad zakładowych z zakładów produkcyjnych i budowlanych...

UWAGA, KROWODRZA! W dniu 24 sierpnia br. o godz. 14 odbędzie się seminarium dla sekretarzy podst. org. part. przewodniczących ZMP i przewodniczących rad zakładowych z zakładów produkcyjnych i budowlanych...

Wielkie znaczenie posiada ton, jakim czynione są uwagi lub ostrzeżenia. Może on być różny - od spokojnego (lecz nie obojętnego) do wyraźnego ostrego (lecz nie brutalnego) - w zależności od przewinienia zawodnika. Wybitny radziecki pedagog A. S. Makarenko w ten sposób wypowiada się na ten temat: „Mówić równym głosem oznacza, że wszystko mi jedno, jak ty się prowadzisz, lecz mówić z tobą dlatego, że wykonuję obowiązek. Nie oznacza to, że wcale, że powinności krzywdzić. Nie - Powinności mówić tak, aby winny widział, że jesteście oburzeni, aby widział, że jesteście zdecydowani sprzeciwić się naruszeniu wymagań, że wszystko to was gniewa...”